

*áll nőphalloszként Lótné szobra,
fűrészve hátra vibog rám, talán a
hajlandóságom kémlí. Nem, nem!
bomlott Pügmaliónnak kellene lennem,
hogy ráfanyalodjak a szoborrésre!
Inkább ürgelyuk, mint a fügeöl prése.*

Vaginaajak

*A költőnő, a legjobb itten,
tetőtől talpig nonfigurális.
S én, a bolond, azt hittem,
morál az ellenmorál is.*

*Ég, föld, halál, s a bűn, az édes –
mik ezek és miből lettek?
A nő csak ámul, néz és kérdez,
s a válaszoktól retteg.*

*Szabadság, színház, smink, kölni –
mire a hiú ricsaj?
Ahhoz viszonyítva, hogy ölni
kívánunk, mindenki csal.*

*Albassal, mosollyal, szívvel,
s büszke fejével a nyak. –
Piros vaginaajak ível,
s amit tud: sötét anyag.*

CSEHY ZOLTÁN

Mint az alkoholista

*Mint az alkoholista,
akinek van vezérgondolata (ha nem is túl cizellált),
és olyan könnyen lép be a költészet bűvkörébe
(igaz, egyre könnyebb a belépés,
és a bűvkör is oszlóban), akár
tornász a kötélre, az öntudatlan egyensúlyozásba,
ahol minden mozog, szűkül vagy tágul,
minden az anyagért verseng, a fönt is, a lent is,*

*ugyanúgy egyensúlyozok itt
szabad és nem szabad között,
az érintés előtt, mely be fog következni,
mert előbb-utóbb minden kötél szakad,
minden tornász megöregszik,
minden alkoholista elpusztul,
minden vezérgondolat szűkül vagy tágul,
minden egyensúly felborul,
mindennek lesz bűvköre,
és anyagunk, fönt vagy lent,
úgyis lesz valakié.*

Skorpió hava

*A versnek, melyet fordítani kezdtem,
valahol a végén volt egy jó sora.
Ritkaság a jó sor mostanában.
A ritkás versek jó sora ez.*

*Éjjel még játszunk egyet a vembes
Skorpió alatt,
köznapi szótérképeket gyártunk
és hajnali látványterveket.
Idegen versek farkában van a lényeg:
nem szerethetlek úgy,
ahogy vágyam szerint szeretnélek:
egymás gyerekei vagyunk.*

Minnesäng-fantázia

*A sólyom véres csőre
a vad tarkójába csípett:
lehet-e
dőlt betűzni a bús fájdalmát?*

*Egy kurzivált erdőben minden
fa ferde.*

*Ha nyakon csípnek,
az csak kéjes szabadulás,
írta jobbra döntött betűivel.*

*Amiben még bízni lehet,
a stabil moba, az érett avar.
Ők alulról nem érnek addig soha,
hogy számítson, merre dőlnek.*

Billentyűk

*Csontsovány lett,
és keményen alkoholizált.*

*Váratlanul vesztette el
a barátját, akivel úgy élt, mintha
egy hatalmas zongora billentyűzetén lalnának,
bárhová léptek, rezonált, hangzott,
ritmusa, dallama, futama volt.*

*Kifizette a hűtést, boncolást,
a tárolást, a koporsót, a járulékokat.*

*Ekkor már elég zsibbadt volt belül,
hogy újra a zongorához üljön.*

*A zongorán üvegek,
sörös dobozok. Az egyikből, láss csodát,
előjött
egy dzsinn, és megkérdezte, mit akar.*

*Semmit.
Egyetlen billentyűn állni,
sokáig egyetlen kibaszott billentyűn állni.*